

солнечных электростанций XXI века. // Геол. угольн. м-дений: Межвуз. науч.-темат. сб. – Екатеринбург, 1998. – Вып. 8. – С. 256-259.

12. **Зарицкий П.В.** Геохимия германия в процессе углефикации и получение его из продуктов переработки угля. // Геология і генезис рудних родовищ України: сучасний стан, нові підходи, проблеми, рішення. Мат. наук.-техн. наради (Міжвід. Рада з геології рудн. родовищ; Укр. нац. група асоціації генезису руд. родовищ; Держ. комітет природних ресурсів України, УДГП; Ін-т геохімії, мінерал. та рудоутворення НАН України). – К., 2004. – С. 216-218.

13. **Зарицкий П.В.** Богатство под... ногами, но чтобы его взять нужны силы и средства: (Об энергоресурсах Украины). // Газета «Время». - 1994, 10 ноября.

14. **Зарицкий П.В.** Недровые богатства региона и проблемы их изучения и рационального использования. // 36. наук. праць «Регіони в незалежній Україні: пошук стратегії оптимального розвитку», 1994. – С. 102-103.

15. **Зарицкий П.В., Козак Л.Ю.** Энергозаощадження в паливно-енергетичному комплексі України та раціональне використання власних енергоносіїв. // Вісн. Харк. нац. ун-ту. - 2000. – № 563: Геологія, географія, екологія. – С. 11-17.

16. **Зарицкий П.В.** Сырьевые ресурсы ядерной энергетики Украины. // Мат. XII научной студен. школы «Металлогения древних и современных океанов – 2006». - Россия, Миасс, 2006. – С. 243-244.

17. **Зарицкий П.В.** Техногенні родовища – новий тип і розділ вчення про корисні копалини та необхідність нової спеціалізації з їхнім вивченням. // Мат. наук. конф. "Геолог. наука і освіта в Україні на межі тисячоліть: стан, проблеми, перспективи". - Львів, 2000. – С. 131-132.

18. **Зарицкий П.В.** Техногенные месторождения – новый тип и глава учения о полезных ископаемых. //Наук.-практ. конф. "Екологія Харківщини: стан, проблеми, перспективи", 2000. – С. 122.

19. **Зарицкий П.В.** Нова перспективна спеціалізація в університетах: вивчення та освоєння техногенних родовищ. // Освіта і управління. Зб. наук. праць – К., 2004. – Т. 7, № 3-4. – С. 118-120.

20. **Зарицкий П.В.** Новые и перспективные специализации по геологии в университетах Украины. // Геол. наука XXI століття. Мат. Всеукр. наук.-практ. конф. – Луганськ, 2004. – С. 144-151.

© Зарицкий П.В., 2008

УДК 504.36.574 (234.421.1)

Інж. ЗОРІНА Н.О. (Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу)

ВИЗНАЧЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ СИТУАЦІЇ ТЕРИТОРІЙ З ВИКОРИСТАННЯМ КОМП'ЮТЕРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Постановка проблеми. Екологічна оцінка техногенного впливу на стан ландшафтів, на якій ґрунтуються екологічний моніторинг та екологічна безпека, розглянута в багатьох опублікованих роботах. Сам термін «моніторинг довкілля» з'явився перед проведенням у 1972 р. Стокгольмської конференції ООН з навколишнього середовища, а основні його елементи описані R.F.Mann у 1973 р. стосовно глобального рівня [1].

Моніторинг доповнював контроль за станом довкілля. Він включав не тільки спостереження і отримання інформації, але і елементи активних дій, тобто управління або екологічний менеджмент. Висвітленню питання про наукові основи екологічної оцінки техногенного впливу на ландшафти були присвячені роботи І.П.Герасимова, Ю.А.Ізраеля та багатьох інших дослідників [2]. Особливу увагу вони приділяли міжнародним аспектам глобальної екологічної системи. Ці дослідження активізувались перед першою міжурядовою нарадою з моніторингових проблем, скликаною в Найробі (Кенія, лютий 1974 р.) Радою керуючих Програми ООН з проблеми оточуючого середовища (ЮНЕП), однак спостереження за багатьма змінами в біосфері, викликаними антропогенними причинами, здійснювались вже раніше, зокрема гідрометеорологічною службою колишнього СРСР. На нараді в Найробі були узгоджені основні положення і цілі програми Глобальної системи моніторингу оточуючого середовища (ГСМОС), де була приділена увага, з одного боку,

попередженню про зміни стану довкілля, пов'язані з забрудненням, а з другого - попередженню про загрозу здоров'ю людини від стихійних лих, а також екологічним проблемам. Ці рішення отримали визнання в більшості країн світу. Детальне обговорення основних завдань моніторингу неодноразово проводилось на багатьох міжнародних форумах.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Для України і Карпатського регіону зокрема велике значення з проблем екологічної безпеки та техногенного впливу на ландшафти мають роботи Л.Г.Руденка з співавторами [3], Я.О.Адаменка [4], І.П.Ковальчука [5], І.М.Волошина [6], Л.Л.Малишевої [7], А.В.Мельника [8], Г.І.Рудька [2], В.М.Гуцуляка [9], Л.В.Міщенко [10] та багатьох інших дослідників. Роботи О.М.Адаменка з оцінки впливів техногенного забруднення на навколишнє середовище [1; 11; 12] дали змогу поставити питання про подальше вдосконалення процедур екологічного аудиту, екологічної безпеки, управління станом довкілля, прогнозу та завбачення надзвичайних ситуацій. Автором проведені дослідження у Надвірнянському нафтопромисловому районі.

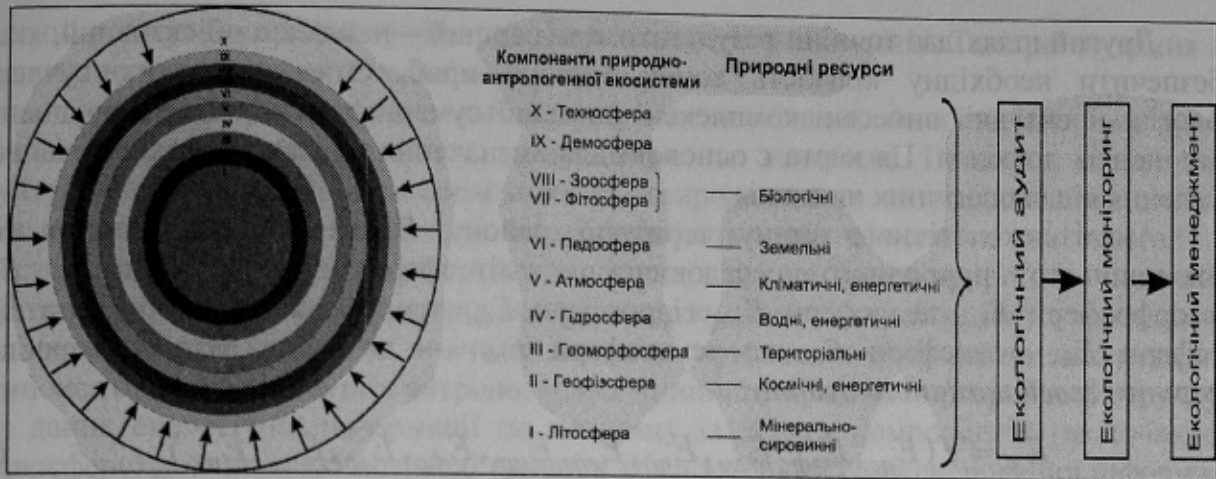
Постановка завдання: показати як з допомогою новітніх ГІС-технологій можна провести комплексну оцінку сучасної екологічної ситуації за всіма компонентами довкілля.

Виклад основного матеріалу. Методика, що пропонується нами, розроблена на базі сучасних інформаційних технологій – географічних інформаційних систем (ГІС). Система працює на базі ПЕОМ Pentium IV з периферією і включає кілька різномасштабних ієрархічних рівнів. Вона може бути адаптована до окремих видів екологічної діяльності.

Основою системи є банк екологічної інформації, що складається з 10 баз, які охоплюють всі компоненти довкілля (рис. 1, 2). Після оцінки екологічного стану усіх десятих компонентів, прогнозуються їхні зміни природним шляхом та під впливом техногенного навантаження. Залежно від запланованого сценарію розвитку взаємодії між природою, господарством і суспільством задаються необхідні екологічні обмеження господарської діяльності на території, в галузі або на підприємстві.

Оцінка сучасного екологічного стану довкілля (екологічний аудит) виконується за екологічними показниками стану і структури окремих компонентів довкілля, можливості їх до самовідновлення, характеристики природного і антропогенного впливу техногенних об'єктів на природні геосистеми (ландшафти) [10]. Всі ці показники сучасного стану необхідно порівняти з нормативними, які визначаються різними методами. Процес оцінки сучасного екологічного стану, розроблений автором на прикладі районів Івано-Франківської області, завершується складанням комплексу комп'ютерних (електронних) карт як по окремих компонентах довкілля і окремих елементах-забруднювачах, так і синтетичної (інтегральної) карти, на якій визначаються зони екологічної небезпеки різного ступеня: нормальні, задовільні, напружені, складні, незадовільні, передкризові, критичні, катастрофічні.

При цьому можливі два шляхи складання карти сучасної екологічної ситуації: перший – «накладання» електронних карт по кожному хімічному елементу, а потім і по компонентах одна на одну і отримання контурів забруднення, і другий – «накладання» електронних карт сумарних показників забруднення і визначення спільних зон забруднення всіх компонентів довкілля.

Нормальний → задовільний → напружений → складний → незадовільний → передкризовий → критичний → катастрофічний

Рис. 1. Структура довілля

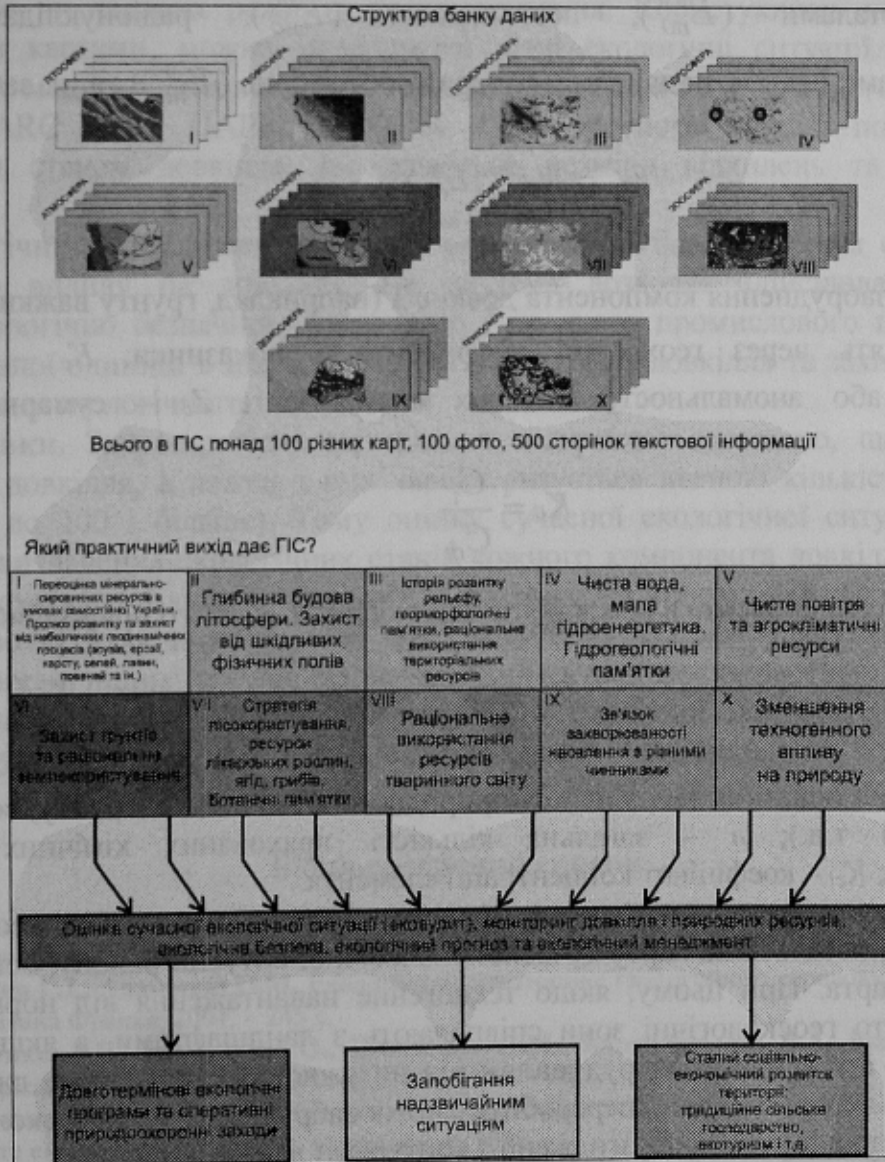

Рис. 2. Географічна інформаційна система (ГІС) для проведення екологічної оцінки території

Другий шлях дає точніші результати, але перший – найбільш об'єктивний, якщо забезпечити необхідну кількість точок відбору проб. Отже, на карту сучасної екологічної ситуації винесені комплексні аномалії сумарних показників забруднення компонентів довкілля. Ця карта є основою для визначення залежності захворюваності населення від екологічних чинників.

Аналіз екологічного стану території району E_p та окремих компонентів навколишнього природного середовища – літосфери $E_{лс}$, геофізсфери $E_{зф}$, геоморфосфери $E_{зм}$, педосфери $E_{пд}$, гідросфери $E_{зд}$, атмосфери $E_{ат}$, фітосфери $E_{фс}$, зоосфери $E_{зс}$, демосфери $E_{дм}$ та техносфери $E_{тс}$ — дозволив автору розробити *алгоритм геоекологічного аудиту*:

$$E_p = f(E_{лс}, E_{зф}, E_{зм}, E_{пд}, E_{зд}, E_{ат}, E_{фс}, E_{зс}, E_{дм}, E_{тс}), \quad (1)$$

де екологічний стан кожного компоненту залежить від багатьох охарактеризованих вище чинників.

Наприклад, екологічний стан педосфери $E_{пд}$ залежить від природних ($E_{пд}^{np}$) її особливостей і техногенних змін ($E_{пд}^{тс}$), що відбулись під впливом забруднення важкими металами ($E_{пд}^{6M}$), пестицидами ($E_{пд}^{пс}$), радіонуклідами ($E_{пд}^{рн}$), нафтопродуктами ($E_{пд}^{нф}$), надлишком мінеральних добрив ($E_{пд}^{мд}$) та ін. забруднювачів. Звідси:

$$E_{пд} = f(E_{пд}^{np}, E_{пд}^{тс}), \quad (2)$$

$$E_{пд}^{тс} = f(E_{пд}^{6M}, E_{пд}^{пс}, E_{пд}^{рн}, E_{пд}^{нф}, E_{пд}^{мд} \dots). \quad (3)$$

Оцінку забруднення компонента довкілля (наприклад, ґрунту важкими металами $E_{пд}^{6M}$) проводять через геохімічні коефіцієнти і показники: K_c – коефіцієнти концентрації або аномальності хімічних елементів і Z_c – сумарні показники забруднення:

$$K_c = \frac{C_i}{C_\phi}, \quad (4)$$

де C_i – вміст i -того елемента в компоненті ландшафту; C_ϕ – його природний фон;

$$Z_c = \sum_{i=1}^n K_{ci}, \quad (5)$$

де Z_c – сумарний показник забруднення природного компонента (ґрунту, води, повітря, рослинності і т.д.); n – загальна кількість врахованих хімічних елементів-забруднювачів; K_{ci} – коефіцієнт концентрації елемента.

Екологічні стани кожного ландшафтного компонента у вигляді геоекологічних зон або смуг виносяться на карту сучасної екологічної ситуації району, основою якої є ландшафтна карта. При цьому, якщо техногенне навантаження від нормального до напруженого, то геоекологічні зони співпадають з ландшафтами, а якщо ми маємо справу з дуже інтенсивним забрудненням від потужного техногенного джерела, коли ландшафт уже неспроможний “переробити” потік забруднень, тоді геоекологічні зони, смуги і т.п. розташовуються неузгоджено з контурами ландшафтів.

Критерії оцінки геоекологічного стану основних компонентів довкілля визначаються за рівнем їх забруднення або порушення в умовних одиницях (балах)

шляхом ранжування залежно від трансформованості компонентів. Таке ранжування дає змогу виділяти до восьми екологічних станів (рис. 1).

Організація екологічного моніторингу – це наступний після екологічного аудиту етап оцінки впливу техногенного забруднення на довкілля. Принцип моніторингу ґрунтується на безперервних стеженнях за природними та антропогенними змінами всіх екологічних показників, що характеризують стан екосистем на певний час спостережень. Щоб визначити екологічний стан тієї чи іншої природно-техногенної системи, зробити прогноз її подальшого розвитку, запобігти негативним наслідкам її впливу на людей необхідно вивчити динаміку природних змін всіх вищезазначених компонентів та вплив на них антропогенних чинників. Для цього розроблені структури баз даних екологічної інформації по кожному із десяти компонентів (включаючи і техносферу) довкілля, які потім об'єднані в комп'ютерний банк екологічної інформації. В кожній базі – від 20 до 100 екологічних показників, що мають різну динаміку. Загальна кількість екологічних показників – кілька тисяч. Тільки маючи певні дані по всіх показниках, можна бути впевненим, що екологічна ситуація перебуває під контролем.

Прогноз змін екологічної ситуації залежно від різних сценаріїв розвитку виконується шляхом визначення екологічних станів тієї чи іншої території у залежності від існуючого чи заданих режимів функціонування. Користуючись комп'ютерними екологічними картами, можна моделювати різні екологічні ситуації. Комп'ютерне картографічне моделювання виконується з використанням математичного забезпечення MAPINFO, ARC CAD, ПАРК та інших. Різні прогнозні моделі порівнюються з нормативним станом довкілля, визначаються розміри відхилень та їх негативні наслідки.

Екологічний менеджмент з метою оптимізації є завершальним етапом оцінки техногенного впливу на довкілля. Ця система дозволяє здійснювати керований контроль екологічно безпечною діяльністю будь-якого промислового підприємства і адміністративної одиниці в цілому з метою збереження довкілля та захисту населення від захворювань екологічного походження.

Висновки. Запропонована методика є відкритою системою, що включає 10 компонентів довкілля, а кожен з них характеризується певною кількістю параметрів (від кількох до 100 і більше). Тому оцінку сучасної екологічної ситуації будь-якої території та визначення екологічних станів кожного компонента довкілля необхідно і можливо виконувати тільки з допомогою новітніх ГІС-технологій. Розроблена нами система дозволяє включати будь-які інші параметри, які не були враховані, або не завбачені з тих чи інших причин. Наше завдання на найближчу перспективу - створити такі географічні інформаційні системи (ГІС) екологічної безпеки, які б сприяли гармонійному сталому розвитку природи, економіки та людини на усіх ієрархічних рівнях.

Бібліографічний список

1. Адаменко О.М., Адаменко Я.О., Булмасов В.О. та ін. Природничі основи екологічного моніторингу Карпатського регіону. - К.: Манускрипт, 1996. – 208 с.
2. Рудько Г.І., Адаменко О.М. Екологічний моніторинг геологічного середовища. – Львів: Вид. центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2001. – 245 с.
3. Руденко Л.Г., Горленко І.О., Шевченко Л.М., Барановський В.А. Еколого-географічні дослідження території України. - К.: Наукова думка, 1990. – 32 с.
4. Адаменко Я.О. Структура будови баз даних екологічної інформації // В кн.: Нетрадиційні енергоресурси та екологія України. - К.: Манускрипт, 1996. - С. 111-123.
5. Ковальчук І.П. Регіональний еколого-геоморфологічний аналіз. - Львів: Вид. ін-ту українознавства, 1997. – 440 с.
6. Волошин І.М. Ландшафтно-екологічні основи моніторингу. - Львів: Простір, 1998. – 356 с.

7. Малишева Л.Л. Ландшафтно-геохімічна оцінка екологічного стану території. - К.: РВЦ «Київський університет», 1998. - 264 с.
8. Мельник А.В. Українські Карпати: еколого-ландшафтне дослідження. - Львів: Вид-во ЛНУ ім. Івана Франка, 1999. - 286 с.
9. Гуцуляк В.М. Ландшафтна екологія. Геохімічний аспект. - Чернівці: Рута, 2002. - 272 с.
10. Міщенко Л.В. Геоекотичний аудит техногенного впливу на довкілля та здоров'я населення (на прикладі регіону Покуття): Автореф. дис. канд. геогр. наук. - Чернівці, 2003. - 21 с.
11. Адаменко О.М. Інформаційно-керуючі системи екологічного моніторингу на прикладі Карпатського регіону // Укр. географ. журн. - 1993. - №3. - С. 8-14.
12. Адаменко О.М., Рудько Г.І. Екологічна геологія. - К.: Манускрипт, 1998. - 349 с.

© Зоріна Н.О., 2008

УДК 553.31 (477.63)

Инж. КАРПЕНКО С.В., докт. геол.-мин. наук ЕВТЕХОВ В.Д., канд. геол.-мин. наук ЕВТЕХОВ Е.В. (Криворожский технический университет)

ВАРИАТИВНОСТЬ СОСТАВА ЖЕЛЕЗИСТЫХ ПОРОД ПРОДУКТИВНОЙ ТОЛЩИ АННОВСКОГО МЕСТОРОЖДЕНИЯ КРИВБАССА

Анновское месторождение расположено в Северном железорудном районе Криворожского бассейна. Для месторождения, как и для всего района характерна наиболее сложная по сравнению с другими месторождениями Кривбасса геологическая история формирования. Выделяются несколько этапов образования железорудной толщи: седиментация, диагенез, динамотермальный метаморфизм, различные тектонические процессы, натриевый метасоматоз, локально проявленный кислый магматизм, пегматитообразование, термальный метаморфизм, астроблемный эксцесс, гипергенез [1-4]. Действие этих геологических процессов обусловило сложный и вариативный минеральный и химический состав железисто-кремнистой формации [5], наличие в железных рудах месторождения ряда полезных и вредных примесей, присутствие в продуктивной и вмещающих железорудных толщах месторождения высоких концентраций благородных, редких и рассеянных металлов.

На протяжении последних 10 лет происходит активизация минералогических, геохимических, петрохимических, металлогенических исследований железорудной толщи месторождения, как и Криворожского бассейна в целом. Основными их задачами являются уточнение существующих представлений о составе богатых железных руд, железистых кварцитов и сланцев, закономерностях вариативности их состава по простиранию и в разрезе железорудной толщи, выявление участков концентрации сопутствующих металлических полезных ископаемых, изучение возможности использования химических показателей в качестве типоморфных характеристик железных руд и вмещающих пород. Решение этих проблем является особенно важным в связи с выполнением в настоящее время работ по детализации имеющихся данных о строении продуктивной толщи месторождения, расчленении ее разреза с учетом минеральных разновидностей и технологических сортов руд, а также в связи с общей переоценкой минерально-сырьевой базы Анновского месторождения как комплексного.

Своей задачей в настоящей работе авторы поставили выяснение характера корреляционных связей между рудогенными и второстепенными химическими компонентами железных руд, выявление характера влияния разных геологических факторов на химический состав руд.